

Plzeňské orchestrální sdružení opět uspělo

PAVEL ŠTAUBER

Plzeň – Plzeňské orchestrální sdružení uspořádalo minulý týden svůj tradiční Podzimní koncert za dirigentského vedení Ivo Pavelky a s průvodním slovem herce Josefa Nechutného. Koncert se uskutečnil v příjemném prostředí Společenského sálu Vodáren Plzeň. Pro hudební příznivce Plzeňského orchestrálního sdružení, které většina z nich považuje za 'rodinné stříbro Plzně', je tento pozdně podzimní koncert vždy událostí, jež otevírá vstup do radostných dnů adventu.

Publikum má ještě v živé paměti výkony orchestru z posledních dvou jubilejních koncertů (padesát let orchest-

ru a sedmdesát pět let dirigenta), a tak bylo oprávněně zvědavο, zda orchestr dosaženou úroveň udrží. Úvodem zazněl Orchestrální kvartet F dur Karla Stamice. Dokonale vypracovaná skladba je ukázkou klasicismu. Jak také jinak, když učitelem mu byl jeho otec Jan Václav Stamice, který svou manheimskou školou položil základy evropské klasické hudby. V dynamicky svižném tempu provedl orchestr Concerto grosso G dur, op. 6, č. 1. Georga Friedricha Händela. V sólových partech krásné barokní skladby se předvedly houslistky Pavla Bohatá a Václava Smitková a také violoncellista Václav Hofmeister.

Ze zcela jiného soudku by-

ly dvě zbývající sklady první poloviny koncertu. Anton Stěpanovič Arenskij ve svých Variacích na Čajkovského téma hudebně vyjádřil, co znamená pojem 'hluboká ruská duše'. Ještě více vybočovala Vzpomínka na Rudolfa Rokla od dirigujícího autora Ivo Pavelky. Ten je sice již pamětníkem, ale zároveň má tu přednost, že při studiích na pražské konzervatoři byl spolužákem legend, jakými jsou dirigent Jiří Kout nebo klavírní virtuos Rudolf Rokl. Skladba Vzpomínka na Rudolfa Rokla vznikla letos v létě. Bezprostředním impulzem k napsání bylo úmrtí dlouholetého člena orchestru kontrabasisty Pavla Sutera. Vzpomínka na Rudolfa Rokla vyvolává atmosféru báječ-

ných šedesátých let minulého století, kdy byl Rudolf Rokl populární svými kreacemi na koncertech Karla Gotta.

Druhá polovina koncertu měla na programu jedinou skladbu – Smyčcovou serenádu Es dur, op. 6, Josefa Suka. Tuto dnes již kultovní skladbu každých Vánoc není nutno přibližovat. Posloucháme ji s dojetím každé Vánoce, stejně jako Rybovu Vánoční mši. Je s podivem, že skladbu napsal tehdy teprve osmnáctiletý mladík. Orchestr na rozsáhlé a interpretačně náročné skladbě složil opět úspěšně své absolutorium. Bouřlivý applaus přinesl krásný přídavek ze skladatelské dílny Ivo Pavelky, jímž bylo aranžmá melodií L. Bernsteina.